

တစ်ထုံးနှစ်ထုံး

တောအညာဒေရွာတစ်ရွာမှာ၊ အလွန်ရိုးအတွဲလင်မယားနှစ်ယောက်ရှိကြသတဲ့။ တစ်နေတော့ယောကျ်ားဖြစ်သူကစီးပွားရှိဖို့အောက်ပြည်အောက်ရွာကိုခရီးထွက်ဖို့ပြင်တယ်။ ယောကျ်ားဖြစ်သူကသွားမယ့်သာသွားရမှာမိန်းမဖြစ်သူကိုသူမရှိတုန်းတခြားနေ့တွေတက်လိုးမှာကိုလည်းစိုးရိမ်တယ်။ သူများမလိုးရအောင်ဘယ်လိုကာကွယ်ရမလဲဆို။ တာကိုအကြံထုတ်တယ်။ အဲနောက်ဆုံးတော့အကြံတစ်ခုရတယ်။ အဲဒီအကြံအတိုင်းသူလုပ်ခဲ့ရင်၊ သူမိန်းမကိုဘယ်သူမမလိုးနိုင်တော့ဘူးပေါ့။ သူ့အကြံကတော့၊ သူမိန်းမစောက်ပတ်မွေးရှည်ရှည်ကြီးတွေကိုချည်ပြီးအထိုးထုံးထားလိုက်ရရင်၊ ဘယ်သူမှတက်မလိုးနိုင်တော့ဘူးတော့။ သူလည်းသူမိန်းမစောက်ပတ်မွေးတွေကိုစောက်ပတ်ဝါလုံအောင်ထုံးပြီး၊ အောက်ပြည်အောက်ရွာစီးပွားရှာထွက်သွားသတဲ့။ အဟင်း-----ဟင်း၊ ပြသနာကစပါပြီ။ မိန်းမတို့ထုံးစံကလို့မယ့်လူမရှိမရှိရင်အလိုးခံချင်စမြဲမဟုတ်လား။ သူမိန်းမလည်းဆာတော့ကုန်းတော့တာပေါ့။ အဲပြောအအုံးမယ်၊ ကြာဆိုတဲ့ကောင်ကလဲစောက်ပုင်း။ ဘယ်လောက်ပြင်းသလဲဆိုရင်၊ လိုးတာတောင်အထုံးကိုဖြေမလိုးဘူး၊ အောက်ဆုံးအထုံးအောက်ကလျိုပြီးလိုးသတဲ့။ ငပြင်းလည်းအထုံးအောက်ဘဲလျိုပြီးခြနေတာပဲ။ သုံးလလောက်ကြာပြီးနောက်တစ်နေ့မှာသူလင်လည်းစီးပွားရှာပြီးအိမ်ပြန်လာတာပေါ့။ သူပြန်လာတဲ့အချိန်မှာ၊ ဟိုကြာကူလီနေ့ကလည်း၊ သူမိန်းမကိုခါတိုင်းလိုးနေကြလိုး၊ ရအောင်အိမ်အောက်ကိုရောက်နေသတဲ့။ ယောကျ်ားဖြစ်သူကလည်း၊ အိမ်ကိုပြန်ရောက်တယ်ဆိုရင်ဘဲ၊ သူမိန်းမထမီကိုလှန်ပြီးစောက်ဖုတ်ကိုစစ်တော့တာဘဲ။ သူထုံးထားတဲ့အတုင်းခြေရာလက်ရာမပြတ်တွေ့အရမ်းဝမ်းသာသွားပြီး **အောက်ပြည်၊ အောက်ရွာစီးပွားရှာ၊ သစ္စာရှိသည့်ဒီအထုံး၊ ထုံ --ထုံး** ဟူ၍ဒါန်းကြူးရင့်မိသတဲ့။ အောက်ကကြာကူလီငပြင်းကြားတော့ပြန်ပြီးပြောချင်လိုက်တာပါးစပ်ကိုယားနေရော။ နောက်ဆုံးမှာသူလည်းအားကြမခံ၍ဒါန်းပြန်ကြူးရင့်လိုက်သတဲ့။ သူကြူးရင့်လိုက်ပုံက၊ **အထုံးအောက်ကအသာလျို၊ ငါလိုလူ၊ ဇဗ္ဗု၊ မှာရှား၊ ရှား လား လား၊ ရှား လား လား** ဟူသတတ်။-----။